

den Slags Udgifter over paa Efterkommerne. Det ærede Medlem kan ganske vist sige, at de kunne køre paa Jernbanerne, maa-ske endogsaa gratis, som vi omtrent gøre det nu til Dags, men som jeg sagde: vore Efterkommere faa deres egne Udgifter at bære, og de faa deres egne Foranstaltninger at skaffe Penge til; det har altid vist sig. Derfor tror jeg, som jeg ogsaa sagde det i 1894 ved Behandlingen af Loven om de private Jernbaner, at det var urimeligt, at disse Jernbaner bleve byggede væsentlig ved Statslaan. De skulde have været til-vejbragte ved ny, større Indtægter for Statskassen. Det er den Politik, som jeg synes vi skulle ind paa; naar det ikke netop er Erhverveiser, der utvivlsomt afkaste Rente og ogsaa paa den Maade komme Efterkommerne til gode, bør vi være forsigtige og sætte Tæring efter Næring, ikke give flere Penge ud, end vi virkelig have disponible. og navnlig ikke gaa hen og laane.

**Nellemann:** Jeg skal ikke gaa ind paa en Debat, som er uden al praktisk Interesse; men jeg kan dog ikke undlade at sige, at jeg egentlig nærer nogen Tvivl om, at Grundloven er saaledes at forstaa, at det skal være nødvendigt at erhverve Lovhjemmel i hvert Tilfælde, hvor Staten laaner noget. Thi det er ikke altid et Statslaan, naar Staten laaner noget. Ordet Statslaan, saaledes som det staar brugt i Grundloven, har en bestemt og derfra forskellig Betydning, og ogsaa i det almindelige Sprog. Men jeg skal ikke videre forfølge dette, da jeg anser det for ganske upraktisk, idet jeg nemlig har faaet det Indtryk af Debatten, at vi alle ere enige om, at Laanets Optagelse er nødvendig, og fremdeles ere enige i, at det ikke er værd for Øjeblikket at laane mere, og endelig ogsaa alle ere enige i, at Betingelserne for Laanets Optagelse ere saa gunstige, som de kunne faas for Tiden, og det er noget, som man ikke kan komme udenom. Derfor vil jeg blot slutte med at opfordre det ærede Ting til hurtigst mulig at fremme Lovforslaget. Der er ikke den fjerneste Grund — forekommer det mig — til at nedsætte et Udvalg eller deslige, det maa vistnok erkendes, at det fra alle Sider betragtet er hensigtsmæssigst, at Sagen finder sin Afslutning hurtigst mulig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til 2den Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

**Formanden:** Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Det næste Møde afholdes paa Mandag den 14de ds. Kl. 1 $\frac{1}{2}$ , og Dagsordenen er da:

*Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan.

Mødet hævet Kl. 2. 30'.

## 5te Møde.

Mandag den 14de Oktober, Kl. 1 $\frac{1}{2}$ .

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 34 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

*Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling* sattet til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

*Lovforslagets Indhold* (se Tillæg C. Sp. 3 ff.) og dets *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.